

סיכום סוגיית הקדרין והזגגין (ב"ק לא. – לא.)

רבא בפירוש הראשון

הראשון- נתקל פושע, והשני אנוס אבל היה לו לעמוד.

'ראשון חייב בנזקי שני בין בנזקי גופו (כשגופו של ראשון הזיק לשני) בין בנזקי ממונו (כשממונו של ראשון הזיק לשני), שני חייב בנזקי שלישי בנזקי גופו (כשגופו של שני הזיק לגופו של שלישי) אבל לא בנזקי ממונו (כשממונו של שני הזיק ואפילו לגופו של שלישי)'

הטעם	הדין	שלישי	שני
אדם המזיק כי הי' לו לעמוד	חייב	גוף	גופו
אדם המזיק כי הי' לו לעמוד	חייב	ממון	גופו
מפקיר נזקיו אחר נפילת אנוס	פטור	גוף	ממונו
מפקיר נזקיו אחר נפילת אנוס	פטור	ממון	ממונו

הטעם	הדין	שני	ראשון
אדם המזיק כי נתקל פושע	חייב	גוף	גופו
אדם המזיק כי נתקל פושע	חייב	ממון	גופו
משום בור	חייב	גוף	ממונו
חמור ולא כלים	פטור	ממון	ממונו

ברייתא בהבנה הראשונה

נתקל לאו פושע אבל היה לו לעמוד.

"כולן (בין ראשון בין שני) חייבין על נזקי גופן (שהזיק) ופטורין על נזקי ממונן (שהזיק)"

הטעם	הדין	שלישי	שני
אדם המזיק כי הי' לו לעמוד	חייב	גוף	גופו
אדם המזיק כי הי' לו לעמוד	חייב	ממון	גופו
מפקיר נזקיו אחר נפילת אנוס	פטור	גוף	ממונו
מפקיר נזקיו אחר נפילת אנוס	פטור	ממון	ממונו

הטעם	הדין	שני	ראשון
אדם המזיק כי הי' לו לעמוד	חייב	גוף	גופו
אדם המזיק כי הי' לו לעמוד	חייב	ממון	גופו
מפקיר נזקיו אחר נפילת אנוס	פטור	גוף	ממונו
מפקיר נזקיו אחר נפילת אנוס	פטור	ממון	ממונו

ברייתא לפי התירוץ הראשון

"כולן (כל הניזקין) חייבין על נזקי גופן (כשגופם הזיק) ופטורין על נזקי ממונן (כשממונם הזיק)"

הטעם	הדין	שלישי	שני
אדם המזיק כי הי' לו לעמוד	חייב	גוף	גופו
אדם המזיק כי הי' לו לעמוד	חייב	ממון	גופו
מפקיר נזקיו אחר נפילת אנוס	פטור	גוף	ממונו
מפקיר נזקיו אחר נפילת אנוס	פטור	ממון	ממונו

רבא בפירוש שני - (רבא דיבר רק כשגוף מזיק)

נתקל לאו פושע אבל היה לו לעמוד.

'ראשון חייב (כשגופו הזיק) בין בנזקי גופו דשני (שהזיק לגופו של שני) בין בנזקי ממונו דשני (שהזיק לממונו של שני), ושני חייב (כשגופו הזיק) בנזקי שלישי בנזקי גופו (שהזיק לגופו של שלישי) אבל לא בנזקי ממונו (שהזיק לממונו של שני) {אבל כשממונו הזיק- תמיד פטור}

הטעם	הדין	שלישי	שני
החשיבוהו כבור כי הוא אנוס	חייב	גוף	גופו
החשיבוהו כבור כי הוא אנוס	פטור	ממון	גופו
מפקיר נזקיו אחר נפילת אנוס	פטור	גוף	ממונו
מפקיר נזקיו אחר נפילת אנוס	פטור	ממון	ממונו

הטעם	הדין	שני	ראשון
אדם המזיק כי הי' לו לעמוד	חייב	גוף	גופו
אדם המזיק כי הי' לו לעמוד	חייב	ממון	גופו
מפקיר נזקיו אחר נפילת אנוס	פטור	גוף	ממונו
מפקיר נזקיו אחר נפילת אנוס	פטור	ממון	ממונו

ברייתא לפי התירוץ השני - (הברייתא דיברה רק כשגוף ניזק)

"כולן חייבין על נזקי גופן (כשגוף הזיק את הגוף) ופטורין על נזקי ממונן (כשממונ הזיק את הגוף)" {אבל כשהזיק לממונ - לפעמים גם גוף שהזיק פטור- שני שהזיק לשלישי}

הטעם	הדין	שלישי	שני
חכמים החשיבוהו כבור	חייב	גוף	גופו
מפקיר נזקיו אחר נפילת אונס	פטור	גוף	ממונו

הטעם	הדין	שני	ראשון
אדם המזיק כי הי' לו לעמוד	חייב	גוף	גופו
מפקיר נזקיו אחר נפילת אונס	פטור	גוף	ממונו

רבא בפירוש שלישי - (רבא דיבר רק כשגוף ניזק)
הראשון- נתקל פושע, והשני אנוס אבל היה לו לעמוד.

'ראשון חייב בנזקי שני בין בנזקי גופו (כשגוף של ראשון הזיק לגוף של שני) **בין בנזקי ממונו** (כשממונו של ראשון הזיק לגוף של שני), **שני חייב בנזקי שלישי בנזקי גופו** (כשגוף של שני הזיק לגופו של שלישי) **אבל לא בנזקי ממונו** (כשממונו של שני הזיק לגופו של שלישי)'

הטעם	הדין	שלישי	שני
אדם המזיק כי היה לו לעמוד	חייב	גוף	גופו
אדם המזיק כי היה לו לעמוד	חייב	ממון	גופו
שורו הוא וטפח באפיה	פטור	גוף	ממונו כשלא הפקיר
שורו הוא וטפח באפיה	פטור	ממון	
מפקיר נזקיו אחר נפילת אונס	פטור	גוף	ממונו כשהפקיר
מפקיר נזקיו אחר נפילת אונס	פטור	ממון	

הטעם	הדין	שני	ראשון	
אדם המזיק כי נתקל פושע	חייב	גוף	גופו	
אדם המזיק כי נתקל פושע	חייב	ממון	גופו	
משום בור	חייב	גוף	ממונו	לשמואל
חמור ולא כלים	פטור	ממון	ממונו	
משום ממונו המזיק	חייב	גוף	ממונו כשלא הפקיר	לרב
משום ממונו המזיק	חייב	ממון		
משום בור	חייב	גוף	ממונו כשהפקיר	
חמור ולא כלים	פטור	ממון		

ברייתא לפי התירוץ השלישי - (הברייתא דיברה כשכלים ניזוקו)

"כולן חייבין על נזקי גופן (כשהגוף הזיק ואפילו כשהזיק לכלים) **ופטורין על נזקי ממונו** (כשהממונו הזיק לכלים)" {אבל כשהזיק לגוף לפעמים חייב- לרב כשממונו של ראשון הזיק לממונו של שני ולא הפקיר}

הטעם	הדין	שלישי	שני
אדם המזיק כי היה לו לעמוד	חייב	גוף	גופו
	חייב	ממון	
1] מפקיר נזקיו אחר נפילת אונס. 2] שורו הוא וטפח באפיה	פטור	ממון	ממונו

הטעם	הדין	שני	ראשון
אדם המזיק כי נתקל פושע	חייב	גוף	גופו
	חייב	ממון	
חמור ולא כלים	פטור	ממון	ממונו